

man beder om, er, at Børnene maa faa fri Rejse fra København til Charlottenlund Station i disse 4 Maaneder. Hvis de skulle købe Billet, vil det andrage omtrent 800 Kr., og det mener Foreningen, at den vanskeligt kan skaffe til Veje, naar man samtidig hermed skal holde disse to Kolonier i Gang i de 4 Maaneder. Det er naturligvis et Offer fra Statsbanernes Side at give disse Børn fri Befordring, men Ofret er dog maaske ikke saa stort, som det kan se ud til, for vi maa huske paa, at disse Børn rejse ud om Morgen og hjem om Aftenen, det vil sige, at deres Rejse stadig foregaar imod Strømmen. Om Morgen er det saaledes, at Folk strømme fra Landet ind til København, og om Aftenen gaa de den modsatte Vej, og Børnene komme altsaa stadig til at rejse mod Strømmen paa en Tid, da Togene ofte gaa tomme, saa der vil være rigelig Plads i dem. Det er det socialdemokratiske Mindretal, som foreslaar at henvise dette Andragende til Ministeren, og jeg synes, der var al Grund til at imødekomme det. Jeg skal derfor tillade mig paa det bedste at anbefale det overfor den højtærede Minister.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg har tilladt mig udenfor Betænkningen at gøre en Indstilling vedrørende et Andragende fra en Mand ved Ikast Station, Erik Christensen, hvis Jorder blev eksproprierede til Banen. Han har paa sædvanlig Maade faaet Erstatning for Jord og Ulemper, men han mener, at han har faaet alt for lidt, og det forekommer mig, at der er meget, der taler for, at han har Ret i denne sin Opfattelse. Han har henvendt sig til Ministeriet for offentlige Arbejder for at faa mere, men har faaet et afslaaende Svar paa sit Andragende, og han har derfor indsendt et Andragende til Folketinget for at faa dettes Tilslutning, men da Udvalget ikke har gjort nogen Indstilling, har jeg tilladt mig at optage Sagen for at faa den til Behandling ved denne Lejlighed. Jeg skal da kortelig henpege paa de Ting, som efter Andragernes Formening tjene til at styrke hans Opfattelse af, at han burde have noget mere end det, som efter lovmæssig foretagne Taksation er tildelt ham.

Hans Jord er bleven anslaaet til en Værdi af 800 Kr. pr. Td. Land og er altsaa bleven betalt efter denne Vurdering, men han gør gældende og med Rette, idet der foreligger Attest fra den vedkommende Præst, at der af Præstegaardsjorden, som

ligger lige op til den solgte Lod, er solgt til en Pris dels af 25 Øre, dels af 15 Øre pr. Kv.-Alen. Medens der er tilkendt ham 800 Kr. pr. Td. Land, vilde han med de Priser, som faktisk ere givne for Jorder, der ligger klos op til hans Jord, have faaet henholdsvis 3,500 Kr. eller 2,100 Kr. pr. Td. Land. Det vil med andre Ord sige, at han paa det afstaaede Jordstykke, som er 6,300 Kv.-Alen, vilde have faaet i Stedet for 360 henholdsvis 1,576 eller 945 Kr., dersom Jorden blev takseret i Lighed med Præstegaardsjorden enten til 25 Øre eller til 15 Øre pr. Kv.-Alen.

Skønt der altsaa er en ret stor Afvigelse fra det, som paa Pladsen anses for at være normal Pris, er det dog ikke det, der stadig trykker Manden eller falder ham stærkest for Brystet. Det væsentlige er, hvad der er sket med Hensyn til Ulemperne. Sagen er nemlig, at hans Gaard ligger lidt Nord for Banen og er bygget saaledes, at han fra sit Stuevindue kan se igennem en Udkørselsport ud over Markerne, og det har stor Betydning ved en Bedrift som denne. Det er en jævn stor Bondegaard, og der er 40 Tdr. Land af hans bedste Jord paa den anden Side Banen. Af mange forskellige Grunde skulle alle, som høre til hans Gaard, færdes meget ad den Vej, som fører til denne Del af hans Jord, ikke at tale om, at den tillige er baade Kirke-, Skole- og Møllevej. Nu vide alle, som kende den Slags Forhold, hvor betydningsfuldt det er at have Udsigt til et saadant Led, som skal befærdes i den Udstrækning. Det er denne Ulempe, han anser for at være erstattet med et alt for lille Beløb, nemlig 1,000 Kr. Han har derfor ogsaa kun taget imod den ham tilkendte Erstatning med Indsigelse imod, at han skulde føle sig tilfreds dermed. Da Afgørelsen var truffen paa sædvanlig Maade, har han ikke ment sig beføjet til at nægte Modtagelsen, men har taget imod Erstatningen med det Forbehold at ville gøre, hvad han kunde, for om muligt at faa det, han mener at burde have mere, ad anden Vej.

Sagen er den, at idet man har eksproprieret Jorden hen forbi hans Gaard, er denne Udkørsel, jeg har nævnt, som før gik lige oppe fra Porten, skudt et Stykke ud i Øst, saaledes at han skal omtrent 100 Alen i Øst og over en Overkørsel der og saa 100 Alen tilbage igen for at komme til den Vej, som er Markvejen over hans Jorder, og som han har grundforbedret gennem mange Aar og derfor ikke let kan